

sammenholdes med § 30, stk. 1, 2. punktum, om afgiftspligt i tilfælde af ændring af udbetalingsvilkårene efter udbetalingerens påbegyndelse.

ad stk. 1, nr. 3.

Bestemmelsen må ses på baggrund af loven om indekstraktter, hvorefter en indeksordning opfører ved interessentens død, jfr. bemærkningerne til § 15.

ad stk. 2.

For en bestående annuitetsforsikring eller arverente, der i henhold til renteforsikringslovens § 1, stk. 1 c, 2. punktum, skattemæssigt sidestilles med renteforsikring, og som behandles som rateforsikring i pensionsøjemed efter forslaget § 9, må det anses for konsekvent, at rateudbetalinger i overensstemmelse med policens indhold indkomstbeskattes i samme omfang som hidtil, uanset hvem der modtager udbetalingerne. Herved vil de hidtidige skattemæssige vilkår blive opretholdt, forudsat at der ikke sker ændringer i policernes udbetalingsvilkår m. v. Bestemmelserne i stk. 2 er udformet i overensstemmelse med disse synspunkter.

ad stk. 3.

Det er her fastslået, at den fulde indkomstskattepligt for rateudbetalinger fra disse forsikringer ikke gælder for den del af de enkelte udbetalinger, der måtte hidrøre fra indbetalinger før begyndelsen af det indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1955-56. Bestemmelsen svarer til den gældende overgangsbestemmelse i renteforsikringslovens § 8, stk. 2. Om baggrunden for overgangsreglen henvises til bemærkningerne til § 34, *ad stk. 1*. Bestemmelserne i § 53 om indkomstskattepligt af rentetilvækst finder anvendelse på den del af forsikringen, der omfattes af overgangsreglen.

Til § 21.

Det i udvalgets betænkning optagne lovudkast indeholder ingen regler om virkningen af, at der til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed indbetales et større beløb end det i § 16 fastsatte maksimum for årlige indbetalinger. Efter udvalgets lovudkast må man herefter antagelig komme til det resultat, at en overskridelse af maksimum vil få den virkning, at *hele* det pågældende års indbetaling skal medregnes til arbejdstagerens skattepligtige indkomst og heller ikke i øvrigt vil være omfattet af pensionsbeskatningsreglerne.

Under hensyn til, at en overskridelse meget vel kan tænkes at være helt uvæsentlig og hidrøre fra, at arbejdsgiveren har beregnet maksimum på et forkert

grundlag (f. eks. medregnet et forventet gratiale eller provisionsbeløb, som alligevel ikke kunne komme til udbetaling), er det ikke anset for rimeligt, at overskridelsen skal få konsekvenser også for den del af indbetalingen, som ligger inden for maksimum.

Ved den i § 21 foreslåede regel er det fastsat, at pensionsbeskatningsreglerne vil omfatte *hele* indbetalingen, dog at regelen i § 19, hvorefter arbejdstageren ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst kan bortse fra indbetalinger til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed, kun gælder den del af indbetalingen, som ligger inden for det i § 16 fastsatte maksimum. For det overskydende beløbs vedkommende gælder de øvrige pensionsbeskatningsregler, navnlig formueskattefriheden, jfr. § 22, indkomstskattefrihed for rentetilvækst, jfr. § 45, og afgift ved udbetaling m. v., jfr. §§ 25-28 og 30-40. Selv om det overskydende beløb skal medregnes som lønindtægt for arbejdstageren, er der således ikke åbnet mulighed for, at beløbet kan udbetales afgiftsfrit.

Til § 22.

Denne bestemmelse om formueskattefrihed for en af kap. 1 omfattet ordning må ses i sammenhæng med forslaget § 37, hvorefter en ordning ikke anses for omfattet af kap. 1, når afgiftspligt er indtrådt i medfør af reglerne i kap. 3. Herefter gælder formueskattefriheden efter § 22 for de midler, der indestår i ordningen, kun, så længe afgiftspligt ikke er indtrådt.

Bestemmelsen må imidlertid også sammenholdes med statsskattelovens § 12, nr. 2 og 3, der bl. a. hjemler formueskattefrihed for „retten til en endnu ikke forfalden livsforsikringssum“ og „ret til pension, livrente, overlevelsesrente . . . .“. De citerede bestemmelser i statsskattelovens § 12 er kædet nøje sammen med regler om skattefrihed for „suspensivt betingede formuerettigheder“ og for „krav på periodiske ydelser af offentlig eller privat natur“ og lignende, og man har ikke i denne forbindelse fundet tilstrækkelig anledning til at inddrage spørgsmålet om en samlet revision af disse regler og af den praksis, der har udviklet sig på dette område. Man har derfor heller ikke i lovforslaget sondret mellem ordninger, der i forvejen er — helt eller delvis — formueskattefri i medfør af statsskatteloven (tjenestemand-, pensionskasse- og forsikringsordninger m. v.) og ordninger, for hvilke forslaget indeholder en selvstændig hjemmel til formueskattefrihed (opsparingsordninger). Man har herved tillige lagt vægt på hensynet til reglernes overskuelighed, jfr. de tilsvarende synspunkter i de indledende bemærkninger til § 20.

Med de modifikationer, der følger af reglen i § 22